

SLOVENSKI NAROD.

Izda se vsak dan svedoč, kar ni nedelja in praznik. Za vsako pošti prejemanje za avstro-ogorske dežele na vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom vsa leta 15 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom račun se po 10 kr. na mesec, po 50 kr. na četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor pošiljanje zaslaga. — Za oznanila plačuje se od tiskarstva po 5 kr., če se oznanilo objavi enkrat, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Kopiraj naj se svedoč francoski. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravištvu naj se blagovoljno pošiljati naročila, zahtevanja, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Levica v škripcih.

Združena levica je pri shodu državnega zbora napela najhujše strune proti vladi. Očitno je, da hoče s svojo odločnostjo upirati na volitve. Nadejala se je, da bo vlada takoj se ustrašila, ustregla njenim željam glede razmer na Češkem, ali vsaj dala jej kak poveljen odgovor. To bi seveda izkoristili nemški liberalci pri volitvah. Iz najmanjše stvari bi bili napravili velikanski uspeh in dokazovali, da je združena levica v stanju rešiti Avstrijo.

Na kakšno resno opozicijo proti vladi levica niti ne misli. Uganja tisti manever, kot ga je, ko je šlo za celjsko dvojezično gimnazijo. Ko je videla da ima vlada večino, je pa zadrževala še huje proti dvojezični gimnaziji, kakor narodni Nemci. Tedaj je ta navidezna odločnost levici le škodovala, posebno ker se ni upala stvari pritirati do skrajnosti, da bi bila v tretjem branju glasovala proti budgету. Narodni Nemci so to porabili proti njej, trdeč po listih in shodih, da s svojo opozicijo le komedije uganja, da jej pa na stvari ni nič ležeče.

Kako se bo sedaj stvar razvila, še ne vemo. Toliko je gotovo, da se grof Badeni ni tako ustrašil levičarjev, kakor so mislili. Celo izrek se je, da vlada ne priznava zaključenega nemškega ozemlja na Češkem. Tudi o tem, da bi se le rešil budgетni provizorij in rešitev rednega budgэта pa prepustila novemu državnemu zboru, vlada ne misli levičarjem ustreči. Dobila je še večino za to, da se še v tej postavodajni dobi reši budgет.

Seja na sebi je levica se postavila na jako popularno stališče. Brani tako rekoč pravico tistih slojev, ki znova dobe volilno pravico, ako več ne dovoli, da bi sedanji državni zbor rešil budgет. To kaže, kakor bi levica upala uloviti kak mandat v peti kuriji. Ponašam iznenj pa levica na te limanice ne ujame nobenega kalina. Njeno obnašanje pri volilni reformi je bilo tako, da mi dvomimo, da bi novi volilci mogli glasovati za kakega nemškega liberalca.

Levica je sedaj prišla v jako težaven položaj. Na njene želje se vlada ne osira. Sedaj ostaja levičar dvoje, da lepo odjenja vladi, ali da začne, naj-

huje opozicijo. V prvem slučaju si zagotovi prijaznost vlade in morda semferitv tudi vladno podporo pri volitvah. Na drugi strani se pa osmeji pred vsami razsodnimi ljudmi. Vlada levici ne bode zamerala, če glasuje proti budgету, ker bo de brez nje dobila večino. Toda taka opozicija sedaj ne za došča. Če hoče levica svetu pokazati, da jej je res kaj na njenih predlogih, mora napeti vse sile, da prepreči rešitev budgэта. To je v njenih močeh. Budgет ima dolge vrste naslovov in podnaslovov in pri vsakem se mora pustiti govoriti dvema govornikoma za in dvema proti. Potem se lahko zahteva glasovanje po imenih, stavijo se pa poleg tega v abornici še razne interpelacije iz najni predlogi. Na ta način se lahko toliko časa potrat, da rešitev budgэта v sedanji zbornici ne bo de več mogoča. Če levica vseh teh sredstev ne porabi, bodo njeni nasprotniki ob volitvah volilcem razkladali, da je levica s svojo opozicijo le komedijo igrala. Potem jej bo de vsa stvar le škodovala, kakor jej je tudi nasprotovanje dvojezični gimnaziji v Celju. Iz male stvari to napravili velevažno vprašanje, a v odločnem trenutku jim je pa bil upadel pogum.

Ko bi se združena levičar le odločila za skrajne korake, kar mi ne verjamemo, bi si pa nemškem prebivalstvu pridobila nekaj simpatij, a vlada bi pa bila prisiljena proti njej s svojo odločnostjo nastopiti pri volitvah. Vlada pa ima zlasti velik vpliv na veleposesnike. Levica ima največje upanje še na trgoviške zbornice in veleposestvo v nekaterih deželah. Če zgubi levica vse veleposestvo, potem se bi vsa njena stranka že tako skočila, da bi v državnem zboru več ne prišla v poštev.

Pri takih razmerah je umljivo, da si levičarji ubijajo glave, kako se izmota iz sedanjega položaja. Brez škode za ugled stranke to ne bo de šlo.

Državni zbor.

— Na Dunaju, 3. oktobra.

Za današnjo sejo določeno prvo čitanje državnega proračuna se je odločilo do torka in sicer radi pogajanj, katera tečejo mej vlado in levičarji. Badeni je dosegel več nego se je mislilo, da doseže.

Večina levičarjev je že pridobljena za to, da se reši drž. proračun, levičarski klub je celo sklenil, naj levičarski člani proračunskega oddelka ne odlože referatov. To je za grofa Badenja velike važnosti, da je pa to velika žrtev za levičarje, svedočita silno sovraštvo zoper Badenja razodevajoča govora dr. Russa in dr. Funkeja. Dasi je torej zagotovljeno, da se bo de poskusilo, rešiti proračun še pred Božičem, ni še zagotovljeno, da se poskus posreči. V proračunskem oddelku je še važno mogoče stvar zavleči in da se levičarji v tem mojstri, to bi mogel vedeti tudi grof Badeni, vendar je upati, da se proračun reši.

Žal, da kaže vse, da se posreči levičarjem neki drug namén. Novi domovinski zakon se v tem zasedanju najbrž ne bo rešil. Levičarjem so obljubili svojo pomoč nemški nacionalci in dunajski krščanski socialisti in da bi imeli dvojen dobiček, so se levičarji odločili predlagati, naj se vzame takoj na razpravo zakonski načrt o regulaciji uradniških plač. Levičarji računajo, da se temu predlogu iz ozirov na uradnike ne upre nobena stranka, da se oni z njim zagotovo pomoč uradnikov pri prihodnjih volitvah in da zajedno preprečijo rešitev domovinskega zakona. Da so tudi krščanski socialisti in nemški nacionalci nasprotniki domovinskega zakona, dasi sta to sicer ljudstvu prijazni stranki, izvira iz njih sovraštva proti Slovanom; boje se namreč, da bi zlasti mnogo Čehov zadobilo domovinsko pravico v nemških mestih ter bi ti sčasoma poskusili, priboriti si v njih narodno jednokopravnost.

Evo poročila o današnji seji.

Seja se je začela s čitanjem raznih interpelacij in najnih predlogov glede poškodb po ujmah, potem je pa zbornica nadaljevala razpravo o Pergeltovem in Heroldovem rujuem predlogu glede češko-nemškega spora.

Debata ni spravila nič posebnega na dan. Stranaky je poudarjal, da so boji mej narodi le na korist reakciji in je pojasnjeval, kako se na Moravskem češko prebivalstvo zatira in raznaroduje. Junake je dolžil Čehi, da hočejo nemško ozemlje na Češkem najprej utrakvisirati, potem pa počistiti, na to pa je kritikoval Badenijavo izjavo, s katero

Listek.

Troje ljubimskih zgodob.

Spisal L. Lipovec.

(Dalje.)

Nekaj ni ugajalo Hermini odslej! Alfonz se je v ljubezni nje še tesneje oklenil. Vedno ji je bil na strani; nji se je morda to že zdelo, ali čutila je potrebo razmere predugaditi. Nekega dne reče s sila resnim obrazom Alfonzu, ki jo je kar začuden gledal:

„Glej, Alfonz, naše premoženje ni baš preveliko, in vendar moramo živeti stanovski. Ali bi ti hotel dopuščati, da bi tvoja žena ne imela onih ugodnosti, kojih je navajena od mladih nog? Dajmo doma malo štediti, ker na zunanje ne moremo! Morda boš ti lahko v lekarni zmagal ves posej, da si prihranimo teh 60 gl., ki jih naš pusti subjekt vleče... Odslovimo ga; kaj praviš ti k temu?“

Na mah osupne, a ona ga milostno poljubi na lice, a on... morda, morda!

Odslej je imel sam vedno doma posla; lekarna je prav dobro šla, in Alfonz je moral dopoldne, popoldne, petek ali svetek čepeti v njej, ona... pa se je zabavala!

Dasi je bil Köber pri njih odslej stalen gost, vendar še ni oficijelno zaprosil roke Tončkine. To lažil jo je že dolgo, da še nima dovoljenja očeta-vega k temu važnemu koraku, ki mora priti vsaki čas... Tončka mu je verjela dolgo, dolgo...

Köber pa je vedno pogostejše vedel saboj g. Loserja in ga upeljeval pri Tončki, morda že v sporazumljenji z gospo. Tončki pa pač ni ugajal ta novi kavalir, zdel se ji je pust, neukreten. Primerjala ga je le z njim — z Evgenom! Vedno bi ga gledala; zato pak je moral biti vesel Köber, ako je dobil od nje — Hermine — kak žarek pogled, ali si pa ukradel kak gorak poljub!

Po kosilu prihajal je Evgen na črno kavo, pa so malo kramljali, igrali na glasovir in peli. Na večer so se zopet skupaj sprehajali, tudi kopati so se hodili skupno v mestno kopališče, zvečer pak so se spočili od obilega popoldnanskega truda na svojem vrtu. Bilo je ganljivo videti: v lopi sta čeb-ljala Evgen in gospa, Loser pak je vedil okoli Tončko. In ona Tončka ni vedela ničesar, opazila ničesar. Bila je s slepoto udarjena, vsaj je ljubezen slepa. Še vedno je vsak dan izpraševala Evgena, je-li ima že pismo, pa vedno čula, da njegov oče, veliki tovarnar, je odpotoval z doma, ničesar še nema... Bilo je že dober mesec tacega veseljačenja; ni

ga bilo pač deč, da bi ga ne izkoristili v svoje namene. Gospa Hermine zavrtela se je marsikoj na peti, in veselo zavriskala: sedaj je prvič v življenju srečana; le nekaj jo moti, da te — srede ne more nobeni živi duši zaupati; — tajnost je... Sosebno pa jo vruje napram Tončki... Ta je postala nezaupljiva, čmerna. Morda slutiti? Budimo oprežni!

In res... Tončka je slutila... To ji je bilo vsaj jasno, da Evgen nalašč odlašal snubitv in zaroko, — o poroki pa še ničesar ni zini! In če bi jo res zvedel? Gorje! Življenje ji ne bo de več mar!

Hotela je izvedeti resnico. Vendar njemu pred ognjevitv oči stopiti ter resno besedo spregovoriti, tega poguma pa ni imela. Pač pa je čakala nestripljivo onega trenutka, ki ji ponudi priliko to zagotetko razvozljati, in če treba, tudi siloma!

In ni več dolgo čakala!

Bil je lep septembrov dan; nebo je bilo čisto kot ribje oko. Evgen bil je tudi lovec, in se je zavezal prvega ubitega zajca — Alfonzovi mizi posvetiti; in baš tega so danes slavili. Danes bilo je več povablencev pri obedu, pa kmalu so odsli, drug za drugim. Tudi Alfonz je moral kmalu zginiti na popravek, vsaj je primeran i o nedeljah v lekarni tičati.

Ostali so še navadni gostje!

Loser je že dopoldne na promenadi poprosil

je vlada priznala enakopravnost in enakovrednost češkega živilja v celi češki deželi, in povedal, da sedaj nima do vlade nobenega zaupanja več. Adamek je konstatoval, da tudi sedanja vlada ni še nič storila, da pomore jednakopravnosti do veljave, zavračal trditve, da bi bilo na Češkem kaj izključno nemških okrajev, in povedal grofu Bada-niju, da bodo Čehi njegovim besedam le verjeli, če jim bodo sledila dejanja. Prade je trdil, da bi morali Čehi biti Nemcem hvaležni, ako hočejo ti, da se dežela češka razdeli na dve, po narodnosti ločeni skupini. Priznal je, da se Nemcem ni bati ničesar, najmanj raznarodjenja, da se jim v boji zoper Čeha prav dobro godi, in da je ves boj do-slej le tistim Čedom škodoval, kateri žive v nem-skih mestih. — Levičarji so odkritosrčno Prade-jevim besedam živahno ugovarjali. Saj je pa tudi jako zanimivo, če prizna nemški nacijonalec, da Nemcem narodnostni boj ni še čisto nič škodoval. Pacak je iz debate o stavljenih predlogih sklepal, da na porazumljenje mej Čehi in Nemci ni misliti, dasi je boj mej njima samo na korist reakciji in dasi bi Čehi in Nemci mogli državo vladati, ako bi bili jedini. Nemcem je očital Pacak, da imajo tisto taktiko, katere se je držal tat, ki je bežal in kričal: Držite tatu! Krivice, katere je češkemu narodu storil absolutizem, se morajo odpraviti, šele potem se bo na podlagi enakopravnosti in jed-nakovrednosti mogel skleniti mir. Čehi so vedno pripravljeni, skleniti tak mir, a če hočejo nasprot-niki, da bodi boj, se Čehi tudi boja ne plaše. Končno je govoril še nemški liberal Fux, in sicer o razmerah na Moravskem.

Pri glasovanju je bila nujnost obeh predlogov, Pergeltovega in Heroldovega odklonjena.

Koncem seje so nekateri poljski poslanci po-dali zanimiv nujni predlog glede postopanja nekega dvornega svetnika in nekaterih okrajnih glavarjev v Galiciji. Dotični dvorni svetnik je bil celo nekemu dež. poslancu prepovedal, sklicati volilni shod, češ, da je mož „že zadosti govoril“. Okr. glavarji pa so o raznih prilikah postopali tako samovoljno, da preseđa to tudi poljskim poslancem.

Razprava o tem nujnem predlogu se bo vršila v prihodnji seji, namreč v torek.

V Ljubljani, 5. oktobra.

Klerikalno vladanje. Sobotni „Slovenec“ jo priobčil notico, kako se v Ostendu obirajo v ta-mošnji igralnici ljudje. Koncem pristavlja: „In to se dogaja pred očmi belgijskih oblastev, ker do-naša državi dohodke.“ Hujše ni mogel „Slovenec“ obsediti belgijske klerikalne vlade. Zares sra-motno je, da je vlada, ki se imenuje „katoliško“, iz gole dobičkarije dovolila igralnico. Izimši Mo-nako je ni bilo v Evropi razen Belgije vlade, ki bi kaj takega dovolila. Le belgijska klerikalna vlada je iz dobičkarije v to podala roko, da po-kriva stroške za svoje slabo državno gospodarstvo. Ta dogodek kaže, kako je klerikalcem povsod le za dobiček. Opomba sobotnega „Slovenca“ naj bode opomin vsem tistim, ki delujejo z vsemi silami na to, da tudi v Avstriji dobimo klerikalno vlado. Vsakega prijatelja ljudstva dolžnost je delati na to, da v naši državi taki ljudje ne dobe držav-nega krmila v roke.

Tončko naj bi mu dala priliko o neki važni, vendar tajni stvari z njo govoriti. In baš sedaj ji je to šinilo v glavo: „Gospod Loser, kaj nam mari ta aféra, ali hočete malo pogledati na vrt!“ In ponu-dila mu je precej roko; odšla sta.

Gospa pa je takoj v drugo sobo skočila po nekaj not, da bi gospoda Evgena z novo pesmijo presenetila. Sela je k glasovirju, bila je dobra igralka, pa tudi pevka: prijeten, poln alt zvenel ji je krepko v svet.

Mej tem pa je privedel gospod Loser Tončko v lopo. Bila je baš danes slabe volje; malo je go-vorila; z roko mu je namignila, naj se vsede vis à vis. Gospodu Loserju je namah pogum upal, in nastala je kočljiva tišina...

Neukretno začel je Loser pogovor; slednjič se mu razveže jezik, da udari na pravo struno:

„Gospodična, jaz že dolgo nosim nekaj na srcu; veste, vi mi... zelo ugajate, izvanredno...; pa sem sklenil, da vas poprosim, da mi darujete roko in srce. Star sem že dovolj, sedaj sem adjunkt, v teku leta postanem gotovo že kontrolor, veste, samo še dva sta pred mano, potem sem jaz na turi, in tedaj bi vas povedel pred altar...“ (Dalje prih.)

Proračun ministra Bilinskega. Oficijozni listi grozno hvalijo proračun ministra Bilinskega. Seveda ti listi so hvalili tudi Steinbachov in Ple-nerjev proračun, o katerih se je sedanji minister izrekel, da se je v njih slednje leto za kakih 26 milijonov potreščina prenižko zaračunal. Letos je pa minister potreščina višje zaračunal, da je pa vzlic temu sestavil budget brez primankljaja, je vse investicije iz proračuna izpustil in se zanje vzame posebno posojilo 50 milijonov. Mej temi in-vesticijami so pa mnoge, o katerih je dvomljivo, da bi državi toliko nesle, da bi se obresti izplače-vale. Mej take investicije spadajo razna uradna poslopja in gališka vojašnica. Tudi naprava želez-niških vagonov bi se ne smela šteti v investicijo, kolikor gre za popolnitev in nadomestitev vozov na že obstoječih železnicah. To so redni stroški, zdru-ženi z vzdrževanjem železnic. Slab gospodar je, kateri za vsako orodje pri kmetiji napravi dolg, ravno tako tudi finančni minister ni dober, če hoče za popolnjenje vozil pri železnicah dolgove delati. Sicer pa moramo omeniti, da ideja za tako sestavo proračuna ni izvirna Bilinskega, temveč je je pred nekaterimi leti pri budgetni debati razvil neki slo-venski poslanec. Gospod Šuklje je namreč jako rad vlado zagovarjal in je v nekem govoru pri bud-getni debati odražal od proračuna vse investicije, da je mogel trditi, da je proračun mnogo ugod-nejši, nego se vidi, preostanek mnogo večji. Gospod Bilinski si je pa od tedaj stvar zapomnil in sedaj praktično izvel, ako mu seveda sedaj pri kaki pri-ložnosti dvorni svetnik Šuklje ni znova stvari raz-ložil. Vitez Bilinski in Šuklje sta namreč jako dobra prijatelja.

Postopanje galiških okrajnih glavarjev je predmet interpelaciji. To stvar je sprožil v poljskem klubu Sokolovski. Povedal je, kako okrajni glavarji rušijo ustavne pravice, da celo po-slancem ne puste poročati. Poslanca Lewakowskega je dal neki okrajni glavar celo zapreti. V klubu je bila o tem živahna razprava. Nekateri so hoteli, da se poprej vlada popraša, če jej je prav, da se v tej stvari interpeluje. Najrajši bi bili videli, da se inter-pelacija opusti. Ker so pa liberalnejši poslanci od-ločno nastopili, se je večina le udala, da ni prišlo do razkola. Interpelacija se bode stavila. Večini klubovih članov ni to po godu, ker imajo za svojo izvolitev zahvaliti okrajne glavarje. Če se dovoli svobodnejše postopanje pri volitvah, bode izvoljeni liberalnejši poslanci.

Verifikacija volitev na Ogerskem. Ogerski vladi ni povse po volji, da je gospodska zbornica premenila zakon o čistosti volitev. V nekem oziru so pa katoliški velikaši Banffyja le ustregli. Zbor-nica ni pokopala samo določbe, ki prepoveduje agi-tacijo v cerkvi, temveč ves zakon. Vlada je le ne-rada bila predložila omenjeni zakon, s katerim bi se najvišjemu sodišču bila izročila verifikacija voli-tev. Če bi bil zakon vzprejet, bi se pri volitvi ne bilo smelo toliko slepariti. Sedaj bode katoliška du-hovščina lahko agitovala po svoji volji, zato pa tudi vladi ne bodo vezane roke. Pri volitvi se bodo godile vsakovrstne nezakonitosti. Prav lahko se zgodi, da bode grof Zichy še obžaloval, da je s svojim predlogom omenjeni načrt zakona pokopal, ker bodo vladni organi že poskrbeli, da ne pride v zbornico dosti pristašev katoliške ljudske stranke.

Reforme v Turčiji. Turčija je obljubila za-stopnikom velevladij, da hoče v kratkem upeljati reforme, ne le v Armeniji temveč v vsej državi. Pripravlja se baje že dotični sultanov ukaz. To je pač le prazna obljuba, da se je Turčija le odkri-žala nadlegujočih jo veleposlanikov. Kolikokrat je že Turčija reforme obljubila, a storilo se nič ni. Za vso državo reforme le zaradi tega obetajo, da bode vso stvar treba zopet izročiti kaki posebni komisiji, katera bode vse zavlekla. Komisija bode potrebovala raznih podatkov in predno jih bode dobila, bodo pretekli meseci, morda leta. Tačas bodo pa ne le Turki, a tudi evropski diplomatije na turške obljube pozabili, ako jih ne opominjo kaki novi nemiri.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 5. oktobra.

— (Cesarjev god.) Povodom godu presvit-lega cesarja celebriral je včeraj ob desetih dopolu-dne v tukajšnji stolnici č. g. knezoškof dr. Missia slovesno sv. mašo, katere se je udeležil deželni predsednik baron Hein s svetniki in uradniki de-

želne vlade, deželnega glavarja namestnik ces-svetnik Murnik, mestni župan Hribar na čelu mestnih svetovalcev in magistratnih uradnikov, de-želnega sodišča predsednik pl. Kočevar, finančni ravnatelj Plachky, finančni prokurator dr. Račič, državni pravdnik Pajk, trgovinske zbornice pred-sednik Perdan, višji poštni oskrbnik, tobačni tovarne vođa, ravnatelji in učni zbori tukajšnjih učnih zavodov in velika množica drugega odličnega občinstva. Vojaštvo imelo je istim povodom mašo v uršulinski cerkvi. Po končanem cerkvenem opravi-lu podale so se razna deputacije k deželnemu predsedniku s prošnjo, da na najvišje mesto spo-roči najudanejša čestitka.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Jutri, v torek, bode prva operna predstava in sicer se bode pela najpriljubljenejša opera celega našega repertoirja „Trubadur“. V tej operi nastopijo prvič novoangaževane moči in sicer vsaka v jako primerni ulogi. V četrtek se bode prvič igrala jedna najboljših glum s petjem, kar jih premore nemška literatura „Zajčkove hčere“ (Haseமானes Töchter), spisal L' Arronge.

— (Otvoritvena slavnost „Narodnega doma“ v Ljubljani.) V petek smo ponatisnil vspe-red slavnostij, ki se bodo vršile povodom otvoritve „Narodnega doma“ 10. in 11. t. m.; dodati nam je k posameznim točkam še nekaj pojasnil: 1.) Natančni program slavaostne predstave v gle-dališči bode objavilo „Dramatično društvo“ samo. 2.) Pri koncertu po gledališčni predstavi peli bo-deta društvi „Slavec“ in „Ljubljana“ vsako po 3 do 4 točke, vojaška godba pa svira 10 toček, ve-činoma slovanskih. V koncertni dvorani postavljene bodo mize in se bode celi čas serviralo, kakor je to pri druž-binskih večerih v navadi. 3.) K slavnost-nemu zborovanju danes še ni posebnega omeniti. 4.) Banketa udeležbe se tudi dame. Oglasila za banket sprejema čitalniški kustos Šušarek v trafiki Schellenburgove ulice, Souvanova hiša. 5.) Poudarjamo še jedenkrat, da priredi sijajen ples „Narodna čit-alnica“, ne pa društvo „Narodni dom“. Ker ni mogoče vsem gg. visokošolcem, ki so sedaj še na počitnicah, zaradi neznanih adres do-poslati vabila, zato opozarjamo, da dobi vsak vi-sokošolec vstopnico proti izkazu dijaške legitima-cije, oziroma na trak „Slovenije“, „Triglava“, „Hr-vatske“ itd. Istotake so gg. oficirji, kadeti in pro-stovoljci s svojo uniformo zadostno legitimovani. Plesno vabilo velja za one gospode, ki imajo rodbino, za celo rodbino, če tudi mogoče na vabilu tega ni posebno zapisanega.

— (Slovensko gledališče.) Shakespearejev „Oteló“ se je že v lanski sezoni nekaj kratov pred-stavljaj z najboljšim uspehom ter se tudi širšim krogom gledališkega občinstva tako prikupil, da je vodstvo slovenskega gledališča to znamenito delo postavilo tudi v letošnji repertoir. Pri včerajšnji predstavi je „Oteló“ dosegel zopet velik uspeh, morda še večji nego lani, ker je bila predstava jako dobra in še uglasenejša od lanskih. Gospod. Terševa, g. Inemann in g. Verovšek so pokazali tudi sinoči, da so razumni, nadarjeni in sposobni interpreti velikega Shakespearea, za kar jih je občinstvo odlikovalo z živahnim priznanjem. Tudi predstavljajci manjših ulog, zlasti gospa Da-nilova, so znatno pripomogli, da je bila predstava zaokrožena in da so vse posamičnosti prišle do veljave. Gledališče je bilo v proslavo cesarjevega godu slavnostno razsvetljeno.

— (Prezimanje barakarjev.) Bivanje v barakah postalo je vsled hladn. h. nočij že precej neprijetno in kmalu bode treba izprazniti le za poletno bivanje prirejene barake. Zaradi tega pregle-dala je nedavno posebna komisija blaznično poslopje stare deželne bolnice ob Dunajski cesti ter konsta-tovala, da bi se — ako se izvrše nekatere poprave — lahko prezimovalo v tem poslopiju. Vseled tega nastanile se bodo one stranke iz barak, ki si niso še mogle proskrbeti stanovanja, v omenjenem blaz-ničnem poslopiju, oziroma — če bi to ne zadosto-valo — tudi v bolnici za silo. Barake pred „Na-rodnim domom“ se bodo še letos podrle.

— (Vojaški izgred.) Tukajšnjemu preskrbo-vališču pridržena vojaka Anton Slušek in Franc Bizjak provzročila sta sinoči v gostilni „K mestu Monakovu“ v Rožnih ulicah velik izgred. Šele večjemu številu mestnih stražnikov posrečilo se je, razsajajoča vojaka ukrotiti in aretovati. Precej vinjena vojaka bila sta izrečena vojaški patroli.

— (Z Barja) se nam piše: Dne 3. t. m. je prof. dr. E. Meissl, vođa c. kr. kmetijsko-kemičnega poskuševališča na Dunaji, ogledal poskuševališče v

Lipah, kjer se je letos raznim prideikom z umetnim gnojem gojilo. Uspeh je bil povojen, akoprav je bilo letos vreme neugodno. Skušnje se bodo na večjem prostoru nadaljevale. Tudi na glini se bodo delale skušnje na ta način, da se bo šotna plast 12 cm na debelo z glino pokrila. Na nasipu se bo obdelovalo 0.5 ha.

— (Meteorologično mesečno poročilo.) Minoli mesec kimovec bil je povsem vležen in moker. Opazovanja na toplomeru dajo pouprek v Celzijevih stopnjah: ob 7. uri zjutraj 11.1°, ob 2. uri popoldne 18.5°, ob 9. uri zvečer 14.0°. Iz teh števil se dobi 14.5° kot srednja mesečna toplota, ki je za 0.3° pod normalom. — Opazovanja na tlakomeru dajo 734.4 mm kot srednji zračni tlak v tem mesecu, za 1.4 mm pod normalom. — Deževnih duij je bilo 13, padavina znaša vsega skupaj 152.8 mm. Prvih pet duij kimovčevih bilo je vreme se dosti povojno, zračni tlak je bil nekoliko višji od normalnega, toplota ravno tako blizu normalna; toda 5. je bilo ob srednem jugozahodniku živo srebro v tlakomeru padati in 6. imeli smo precej dežja. Dne 7. so se zboljšale razmere, severni veter nadvišal je proti večeru južnega, zračni tlak je raste, vsled česar sta nastopila dva lepa, skoro brezoblačna dneva. Dne 10. se je pa vreme začelo zopet obračati na slabo, nebo se je ob padajočem zračnem tlaku in gorkem južnem, doza-hodnem vetru oblačilo; še bolj čmeren bil je 11., ko je zvečer in ponoči močno deževalo. Dva sledeča dneva 12. in 13. držala sta se južna klubna nadaljnemu neugodnemu razmerju merodajnih faktorjev; tedaj se je morala pripoznati dobra volja, s katero se je poskušalo vreme popolnoma izklopiti; in res, potem ko je bilo 14. popoldne silna, več ko 3 ure trajajoča nevihta in je dež curkoma bil, zjasnilo se je zvečer nebo in zračni tlak je hitro naraščal, kakor se to navadno zgodi po močnem stresanju ozračja. Sledečih 5 dni bilo je vreme zelo lepo in gorko, zjutraj je pokrivala zemljo gosta megla, ki se je pa umaknila kmalu po 9. uri jasnemu nebu. Te dni stala sta tlakomer in toplomer najvišje, tlakomer dosegel je 16. zjutraj stanje 740.9 mm in toplomer je kazal 17. ob 2. uri popoldne 23.9°. Visoko tlakomerovo stanje se je tedaj od Alp za-čenši bilo razširilo v širokem pasu čez vso srednjo Evropo in upali smo, da bode začetku jednaka tudi nadaljna doba jesenska; toda naša nada se ni uresničila, značaj vremena je ostal, kakor je bil meseca velikega srpana, omahljiv, dasi v manjši meri in lepo vreme se tudi sedaj ni moglo držati. Dne 19. je začel pihati precej močan jugozahodnik, kateri je popolnoma pokvaril sledečo nedeljo, kate-re se je vse veselilo; zjutraj je bila zahodno od Ljubljane huda nevihta in popoldne je neprenehoma deževalo. Šesteri na to sledeči dnevi bili so deževni in zelo hladni; 24. znašala je padavina 37.5 mm (največ v tem mesecu). Dne 26., zadnjega te deževne dobe, padlo je živo srebro do 720.8 mm (najnižje). Iz drugih dežel in krajev dobajala so nam te dni poročila o silnih viharjih. Zračni tlak je kmalu sicer zopet narastel in dosegel 29. zvečer za 0.3 mm manj ko znaša prej omenjeno najvišje tlakomerovo stanje; toplota se pa kar nič ni po-višala, ker je tudi bil letni čas zelo pozen, in 28. zjutraj kazal je toplomer 5.4° (najnižje v tem me-secu). Drugače sta bila 27. in 28. lepa dneva. 29. se ni mogla več gosta megla zjutraj pravočasno dvigniti; vreme ostalo je čmerno; ravno tako je bilo nebo 30. popolnoma oblačno. — Zemlja se je tekom tega meseca dvakrat tresla in sicer: 9. ob 11h 53" popoldne in 23. ob 2h 15" popoldne. Potresa bila sta slaba in brez pomena; ne bi jih omenjali, ako bi ne bili dunajski in potem tudi unanji časopisi poročali o velikih razpokah na po-slopjih, katere je baje potres prouzročil. To je po-polnoma neresnično. Taka poročila bi lahko ime-novali naravnost smešna, ako bi ne poznali namena, s katerim se razpošiljajo.

— (Imenovanja in premeščenja) Sodni pristav v Konjicah Hans baron Falke-Lilienstein in sodni pristav v Ptuiju dr. Franc Kočevar pl. Kondenbeim sta imenovana sodnima pristavoma pri okrožnem sodišči v Celji; avskultant Franc Jagodic je imenovan sodnim pristavom v Kozjem, sodni pristav v Kozjem Viljem Portugal pa je premeščen v Konjice. Premeščena sta dalje, in sicer v Ptuj sodna pristava dr. Jakob Toplak v Vipavi in dr. Fran Glas v Marenbergu, sodni pristav extra statum dr. Adolf Boschek je imenovan sodnim pristavom v Ptuiju, avskultanta Viljem Kro-nasser in Fran Rekar sta imenovana sodnima pristavoma, prvi v Marenbergu, drugi v Vipavi.

— (Novo mirovno sodišče na Kranjskem) ustanovi občina Rovte nad Logatcem. Storili so se že potrebni koraki, tako da bode mirovno sodišče moglo začeti poslovanje dne 1. januarja 1897. l.

— (Zaprta šola.) Na dekliški šoli v Kranju ni letos pouka, ker so se za to šolo določeni pro-stori porabili, novo poslopje, katerega zgradbo je sklenila občina, pa še ni sezidano.

— (Poštni pečati.) Te dni smo priobčili no-tico, v kateri smo grajali, da ima poštni urad v Košani samonemški pečat. Košanski gospod župan

L. Dekleva je bil tako prijazen in nam je pojasnil vso stvar, za kar smo mu tako bolj hvaležni, ker poslani nam podatki osvetljujejo uprav z bengalično lučjo postopanje poštne uprave. Poštni urad v Košani rabi dandanes samonemški pečat, dasi ima na razpolaganje dvojezični pečat, kateri ni nič bolj obrabljen, kakor samonemški. Ko se je Košani usta-novila pošta, je dobila dvojezični pečat, a rabila ga je samo nekaj let, potem pa ga odstranila in ga, dasi je bil še popolnoma porabljen, nadomestila s samonemškim, čeprav je v Košani razen duhovnikov in učiteljev le jako malo nemščina zmožnih prebi-valcev. Košanski občinski odbor je v svoji seji dne 8. februarja 1896. l. sklenil prositi, naj se samo-nemški pečat nadomesti z dvojezičnim. Županstvo je dotično prošnjo vložilo in dobilo od poštnega ravnateljstva v Trstu neko, z dne 16. maja 1896, št. 18007 datovano „noto“, v kateri es raznanja, da se bode sedanjí samonemški pečat rabil še na-dalje, ker je še dober, občinski odbor pa naj na-svetuje je napravo dvojezičnega pečata takrat, kadar bode treba nov pečat naročiti. To rešilo poštnega in brzojavnega ravnateljstva svedoči, da ima g. višji poštni ravnatelj Pokorny namen, odpra-viti polagoma vse dvojezične pečate in je nadome-stiti s samonemškimi. Občinski zastop ne more ve-deti, kdaj se bode poštnemu ravnateljstvu zljubilo spoznati, da je poštni pečat v Košani dovolj ob-rabljen, ako pa se točno takrat ne oglasi, naročilo bode poštno ravnateljstvo zopet samonemški pečat, kakor ga je naročilo pred nekaj letij. Tako postopanje je naravnost zvičajno in zasluži najostrejšo obsodbo. Državni zbor je sklenil svoj čas resolucijo in sicer na predlog levičarja dr. Russa, da naj se v vseh krajih, koder prebivata dve narodnosti, na-pravijo dvojezični napisi in pečati in le ondu samo-nemški, koder prebivajo izključno Nemci. Trgovinsko ministerstvo je principiuelno obljubilo, da se bode držalo tega načela, verujemo tudi, da ima trgovinsko ministerstvo namen, izpolniti to obljubo, a g. Po-korny v Trstu si domišlja, da sme storiti kar hoče ter utihtoplja samonemške pečate na zvičajen na-čin. Svojo službo bi g. Pokorny, katerega radostno karakterizuje že to, da je udan prijatelj farnoznemu g. Cora, izpolnjeval dosti bolje, ko bi sicer skrbel za red na poštah in brzojavah, kateri so sposobnega višjega ravnatelja jako potrebni. Opozarjajoč gg. poslance na ta slučaj jih prosimo, naj izpregovore pri razpravi o proračunu trgovinskega ministerstva resno besedo in naj tudi sicer pojasnijo delovanje firme Pokorny in Cora.

— (Na občnem zboru društva „Sloga“ v Gorici.) ki se je vršil dne 1. oktobra, so se vspre-jele nastopne resolucije: I. Občni zbor „Slovenskega narodno-političnega društva „Sloga“ sprejema z ob-žalovanjem na znanje, da elavno c. kr. okrajno gla-varstvo v Gorici še vedno dopisuje županstvom v nemškem, torej nečeželnem jeziku, dasi je ves polit. okraj slovenski, izvzemši županijo Lečnik z mešanim prebivalstvom, — in to ukljub jasni obljubi, dani na prošnjo vipavskih županstev. S toliko večjim obžalovanjem in presenečenjem pa sprejema na zna-nje novico, da isto c. kr. okrajno glavarstvo nalaga našim županstvom, ki so itak preobložena s posli izročenege področja, naj prevajajo strankam na slo-venski jezik laške dopise okrajne bolnišče blagajne, namesto da bi bilo jasno in odločno poučilo gospode uradnike blagajne, kakošne so njih dolžnosti do slovenskega občinstva. Nalaga se prihodnjemu od-boru, da protestuje s predložitvijo te resolucije pri visoki vladi proti takemu ravnanju c. kr. okrajnega glavarstva v Gorici in da prosi, naj se jedenkrat za vselej naredi konec takim odnošajem v deželi. II. Občni zbor S. n. p. d. „Sloga“ v Gorici dne 1. oktobra 1896. izraža svojo nejevoljo, da visoko c. kr. pra-vosodno ministerstvo ni ničesa ukrenilo ukljub mno-gim, z dokazi podprtim pritožbam od vseh strani naša dežele in ukljub interpelaciji naših velespošto-vanih gg. državnih poslancev proti nezakonito se-stavljenemu letnemu imeniku porotnikov. Protestuje proti temu, da komisija pri okrožnem sodišču, ki sestavlja porotni imenik, odklanja celo take Slo-vence, ki poznajo oba deželna jezika, a sprejema take Italijane, ki razumejo le svoj jezik, kar je v največjem nasprotju s § 9. zakona o porotah. Pro-testuje dalje proti dejstvu, da se pošiljajo v deželo še vedno taki uradniki, zlasti načelniki uradov, ki niso veščí deželnim jezikom, kakor se je zgodilo v najnovejšem času z imenovanjem državnega pravdnika v Gorici, ki faktično ne umeje jezika dveh tretjin prebivalstva v deželi, če tudi ima morda v dokaz takega znanja kako spričevalo, ki je v nasprotju z resnico. Nalaga se prihodnjemu odboru, naj sporoči občo nevoljo slovenskega naroda v deželi minister-skemu predsedniku Nj. vzvišenosti grofu Badeniju, ki je zapisal pravično vladanje na svojo zastavo, torej tudi pravično postopanje z nami Slovenci na polju sodne uprave in zahteva, da se izvršuje tudi glede za nas zlato geslo: „Jastitia regnorum fanda-

mentum!“ III. Občni zbor „S. n. p. d. „Sloga“ protestuje proti temu, da mestno županstvo v Go-rici uraduje izključno v italijanskem jeziku, zlasti v izročnem področju, kar ima posebno v vojaških rečeh čisto slabe posledice. Prihodnjemu odboru se nalaga, da nameni to resolucijo vis. ministerstvu za notranje posle in zahteva, naj vlada zanesprej strogo pazi na to, da bo tudi sl. županstvo v Gorici vršilo čl. 19. d. t. z., t. j. da bo uradovalo s Slovenci v slovenskem jeziku in da bo izdajalo vse oglase, ki so namenjeni za občinstvo, v obeh deželnih jezikih.“

— (Tržaške občinske volitve.) Tržaško namestništvo je razveljavilo imenik volilcev, kateri je sestavil tržaški magistrat za občinske, zajedno deželnozborske volitve, in sicer zategadelj, ker je magistrat izpustil nebroj aktivnih in penzioniranih državnih uradnikov. Iredentovci so si hoteli zamago oiajšati!

— (Poročil) se je gosp. Ivan Černe c. kr. poštni oficijal v Trstu z gospodčao Lucijo Černe iz Grete pri Trstu.

* (Roman iz dōbe italijansko-ablesinske vojne.) V Genovi se je zgodil ta-le zanimiv slučaj: Človek, imenom Bolognino, se je poročil z jako lepo mlado žensko. Toda malo časa je trajalo njiju živ-ljenje v zakonu, kajti mož je moral iti v vojno zoper Abesinijo. V strašni bitki pri Aba Gatimi si je rešil življenje, a par tednov pozneje došla mu je z doma vest, da se je usmrtila njegova žena radi velike žalosti, ko je bila čula, da je padel v vojni. To je žalostnega moža sklonilo povsem in ko se je zvršila vojna in se je vrnil v Italijo, ni šel v Genovo, ker se je bal bridkih spominov, ampak podal se je v Cagliari k svojim roditeljem, da po-zabi na svojo nesrečo. Vrnivši se pozneje v Genovo je izvedel, da se njegova žena ni usmrtila, pač pa da se je — omožila, ker je mislila, da ji je mož padel v vojni. Žena je odpotovala z novim svojim možem, ne zna se kam. Ta vest siromaku ni dala miru in neumornemu poizvedovanju se je posrečilo doznati, da stanuje žena v nekem selu ne daleč od Genove. Napotil se je takoj tje. Veliko je bilo ve-selje žene, — a kdo zna, je-li odkritosrečno? — ko je objela svojega moža, o katerem je mislila, da trohni daleč tam v Abesiniji! Drugi mož je izginal brez sledu. Pobegnil je, kajti on je obvestil ženo, da ji je mož padel v bitki in zajedno sporočil možu, da se je žena usmrtila. Stori! je to iz na-mena, da poroči že poročeno ženo, v kjo je bil zaljubljen. Žena se je vrnila s prvim možem v Genovo.

* (Princezinja kot žganjepivka.) Na dvoru madagaške kraljice Ranavalo se je zgodil škandal, kakersni se na dvorih redkokdaj primerijo. Fran-coski guverner Laroche je bil od kraljice zahteval, naj odpravi z dvora svojo sestro, ker živi jako ne-redno, zlasti ker lovi ljubimce po ulicah, najraje francoske vojake, in ker je žganjepitju tako strastno udana, da je že na cesti obležala pijana. Guverner je svojo prošnjo podprl z grožnjo, da on in njegova soproga ne prideta več na dvor, ako se princezinja ne odstrani. Ko je drugi dan prišel guverner s svojo ženo na dvor, napadla ga je princezinja in mu spraskala obraz, njegovo ženo pa je vrgla na tla, jo pretepla in jej izruvala par šopov las. Le iz težka so slugo ukrotili pijano princezinjo, katera je seveda koj drugi dan morala zapustiti dvor.

Brzojavke.

Dunaj 5. oktobra. Poljski klub volil je soglasno viteza Jaworskega, bivšega ministra za Gališko, svojim načelnikom.

Dunaj 5. oktobra. V dvorni operi se je sinoči uprizorila Smetanova opera „Prodana nevesta“. Uspeh je bil senzacionalen in vladal je tak entuzijazem, kakor še nikdar pri nobeni premijeri. Pevci in pevke ter dirigent Fuchs so bili koncem predstave vsaj dvajsetkrat prikli-cani na oder.

Praga 5. oktobra. Včeraj ponoči je tu umrl duševni vodja mladočeške stranke, odlični novinar in politik, ustanovitelj, izdajatelj in lastnik „Narodnih Listov“ dr. Julij Gregor, v starosti 65 let. Pokojnik je bil svoj čas državni poslanec. „Narodni Listy“ je vodil celih 35 let. Umrl je po dve leti trajajoči hudi bolezni.

Budimpešta 5. oktobra. Cesar je za-ključil poslansko zbornico s prestolnim nago-vorom, v katerem obžaluje, da se je obnovev avstro ogerske pogodbe zavlekla in v katerem poudarja pomen entreevje v Bukureštu za ohranitev miru.

Pariz 5. oktobra. Predsednik Faure in vsi oficijelni zastopniki so že zbrani v Cher-bourgu, da vzprejmo carja in carinjo. Vreme je skrajno neugodno.

Prvi nastop gđe. **Zdenke Veterove** iz Prage in gospodov **Vikt. Binderja** iz Brna in **Marcela Fediczkoškega** z narodnega gledališča v Brnu.

Opera v štirih dejanjih. Spisal S. Cavarano. Uglasbil J. Verdi.
Poslovenil A. Stritof. Dirigent g. Hilarij Benišek. Režiser
g. Jos. Nalli.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob $\frac{1}{2}$ 8. uri.
Konec po 10. uri.

Cene prostorov so razvidne z gledaliških listov.

Prihodnja predstava bo v četrtek, dné 8. oktobra 1896.

Izvršilne ali eksekucijske dražbe: Antona Pajerja posestvo v Pristavi, cenjeno 6161 gld., in Franceta Rangusa posestvo v Straži pri Beli cerkvi, cenjeno 70 gld., obo dne 8. oktobra in 12. novembra v Novem mestu, Medve Mikhlašič, razpisilca, v Zvezei, sodnika.

Marije Miklavčič zemljišče v Zmuncu, cenjeno 4078 gld., dné 8. oktobra in 5. novembra v Škofji Loki.

V zapuščino Janeza Povšeta spadajoče posestvo v Podborštu, cenjeno 65 gld., dné 8. oktobra in 10. novembra v Novem mestu.

Matije Prijatelja zemljišče v Hojčah, cenjeno 1350 gld. in 8 gld. 50 kr., dné 9. oktobra in 13. novembra v Velikih Laščah.

Jakoba Krašovca posestvo v Brusnici, cenjeno 150 gld., in posestne in vžitne pravice do parcel štev. 852, 1127, 28 in 1428, cenjene 110 gld., dné 9. oktobra in 13. novembra v Novem mestu.

dné 3. oktobra 1896.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, htl.	7 80	Špeh, povojen, kgr. .	— 72
Rž, "	6 20	Sarovo maslo, " . .	— 78
Ječmen, "	5 50	Jajce, jedno	— 3
Oves, "	6 40	Mleko, liter	— 10
Ajda, "	8 50	Goveje meso, kgr. .	— 64
Proso, "	6 —	Telečja " "	— 62
Koruz, "	5 15	Svinjsko " " . . .	— 66
Krompir, "	2 20	Kostrunovo " " . .	— 38
Leča, "	10 —	Pisaneec	— 10
Grah, "	10 —	Golob	— 16
Fižol, "	9 —	Senob, 100 kilo . . .	2 40
Maslo, kgr.	— 94	Slama, "	1 70
Mast, "	— 76	Drva, trda, 4 □ metr.	7 —
Špeh, frišen, "	— 74	" mehka, 4 □ " . .	5 —

Oktobar	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nabo	Vlaga v mm. 94 mm.
3.	9. svečer	737.2	13.6	brezvetr.	megla	
4.	7. zjutraj	737.3	10.8	brezvetr.	megla	0.4
"	2. popol.	737.0	15.0	sl. svzh.	oblačno	
"	9. svečer	736.7	11.9	sr. jvzh.	oblačno	
5.	7. zjutraj	735.1	10.7	sl. vzhod	megla	0.2
"	2. popol.	733.4	19.0	sr. jug	skoro jas.	

Srednja temperatura sobote in nedelje 15.1° in 12.6°,
 za 2.6° in 0.3° nad normalno.

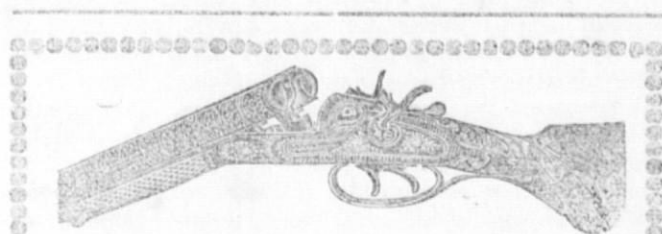
dné 5. oktobra 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gl.	35
Skupni državni dolg v srebru	101		50
Avstrijska zlata renta	122		75
Avstrijska kronarska renta $4\frac{1}{2}\%$	101		10
Ogerska zlata renta $4\frac{1}{2}\%$	122		05
Ogerska kronarska renta $4\frac{1}{2}\%$	99		35
Avstro-ogerske bančne dolžnice	940		—
Kreditne dolžnice	870		50
London vsta	119		70
Neizplač. drž. bankovni zn. 100 mark	88		75
30 mark	11		73
30 frankov	8		53 $\frac{1}{2}$
(talijanski) bankovni	24		45
3. kl. celikni	8		65

Dné 3. oktobra 1896.

4% državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	144	gld.	25	kr.
Državne srečke iz 1. 1854 po 100 gld.	110	"	—	"
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	129	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 $\frac{1}{2}$ % zlati zast. listi	—	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	197	"	—	"
Ljubljanske srečke	22	"	75	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	—	"	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	155	"	75	"
Trg. avstr. velj. 170 gld. a. v.	482	"	—	"
Papirnati rubelj	—	"	27 $\frac{1}{4}$	"

se lahko vzprejme pri c. k. poštarnem
uradu v Lohci pri Zidnem mostu (Laak
bei Steinbrück). Nastopiti je dué 14 t. m. Več pri
odotnem uradu. (3075--1)

(1832) **Ljudevit Borovnik** (37)
puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem
se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušk
za lovcе in strelce po najnovejših sistemih pod popo-
lnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokresnice,
vzprejema vsakovrstna popravila in jih točno in
dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuševalnici
in od mene preskušene. — Posreževani cegeln zastoj.

припогоћа

„Naredna Tiskarna“
po nizki ceni.

 Josip Šepetavec
 trgovec
 Tanka Šepetavec rojena Ulrih
 poročena.
 Idrija Ljubljana
 dne 5. oktobra 1896.
 Mesto vsacega poselnega naznanila.

Prva delavnica na Kranjskem
za izdelovanje novih koles (biciklov).

Ker sem si uredil delavnico za izdelovanje novih koles, naznanjam najuljudneje vsem biciklistom, ki imajo veselje za kolesarstvo, da zamorem izvrševati najtežavnejša popravila, prenovljenja in pentiklovanje koles, ob jednem naznanjam, da imam v zalogi najfinejša in najočnejša kolesa ter merjvam nova za stara pod ugodnimi pogoji in jih tudi izposojujem. — Uljudno se priporočam za obilo naročbo vsem, ki želé podpirati napredek domačega obrta.

Z velespoštovanjem

Jos. Kolar
Šelenburgove ulice št. 4, blizu zvezde.

(3076—1)

veljavnega od 1. junija 1896

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v
srednjeevropskem času. (1705-228)

Delboud iz Kladubiane (inž kol.) (1705-228)

Ob 12. uri 15 min. po noči obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Belfak, Colovec, Franzensfeste, Ljubno, cez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Styrz, Linc, Dunaj v Amstetten. — Ob 6. uri 16 min. slijatj mešani vlak v Koevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Belfak, Colovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj cez Selsthal v Solnograd, Styrz, Linc, Budejcevic, Pizenz, Marjunc varo, Heb, Franzova varo, Karlovo varo, Prago, Lipsko, Ces Adolften na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Koevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 60 min. popoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Belfak, Colovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 6. uri popoldne obojni vlak v Trbiž, Belfak, Colovec, Ljubno, cez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Brezene, Guriz, Goroze, Paria, Styrz, Linc, Gmunden, Ischl, Budejcevic, Pizenz, Marjunc varo, Heb, Franzova varo, Karlovo varo, Prago, Lipsko, Dunaj v Amstetten. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Koevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 44 min. zvečer obojni vlak v Lesce-Bled. — Vrhu tega ob 8. uri 39 min. popoldne vsako nedeljo in prazniki v Lesce-Bled.

Ob 5. uri 33 min. gjutraj obojni vlak iz Dunaja via Amstetten, Solohograda, Regence, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Linca, Stoyra, Gmuenda, Ischla, Ausseca, Ljubna, Celoveca, Beljaka, Fransesie, Trbiša. — Ob 8. uri 19 min. gjutraj mešani vlak iz Koevoja, Novega mesta. — Ob 11. uri 20 min. popoldne obojni vlak iz Dunaja via Amstetten, Lipskega, Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solohograda, Linca, Stoyra, Pariza, Geneve, Curiha, Regence, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celoveca, Pontabla, Trbiša. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Koevoja, Novega mesta. — Ob 4. uri 55 min. popoldne obojni vlak iz Dunaja, Ljubna, Solzkih, Beljaka, Celoveca, Fransesie, Pontabla, Trbiša. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Koevoja, Novega mesta. — Ob 9. uri 4 min. zvečer obojni vlak iz Dunaja preko Amstetters, iz Lipske, Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solohograda, Ljubna, Beljaka, Celoveca, Pontabla, Trbiša. — Vrhu tega ob 10. uri 53 min. zvečer vasko nedolgo in praznik iz Lesc-Bleda.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 6 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. večer, ob 10. uri 26 min. večer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prilikeš v Ljubljano drz. kol.) iz Kamnika.
Ob 6. uri 55 min. jutraj, ob 11. uri 15 min. dopoldne, ob 6. uri
20 min. sveder, ob 9. uri 55 min. sveder. (Poslednji vlak le ob nedeljah
in praznikih.)

vešč slovenskega in italijanskega jezika, želi vsu-
piti v trgovino z mešaním blagom. — Ponudbe pod
G. A. Ž. upravištvu „Slov. Naroda“. (3066—3)

jurista kot koncipijenta

dr. Fran Rosina, odvetnik v Ljutomeru.
Plača po dogovoru. (3068-3)

Ker se ima kupčija z usajem po umrlem gospodu Albinu Škofcu popolnoma opustiti, vabijo se vsi, ki želé kupiti kaj v usnjarstvo spadajočega, da se od dné 5. oktobra dalje oglase v dosedanji prodajalnici na Sv. Petra cesti št. 32. Prodajalo se bode na debele in na drobno.

Važno za kolesarje!

Usojam si naznaniti, da sem svojo mehanično delavnico sedaj uredil tudi za raznovrstno popraviljanje koles (biciklov). Istotako imam vedno v zalogi

kolesa (bicikle)

najnovejše ter najboljše vrste
po najnižjih cenah

ter poskrbujem na posebno željo zajedno tudi razpečavanje že rabljenih; a še dobro ohranjenih koles.

Velepospodbuja (2332—31)

Fran Kaiser, puškar v Ljubljani,

Selenburgove ulice št. 6.

Najvišje priznanje
Ikarju PICCOLI-ju v Ljubljani kot prirejevalcu
Kapljica za zobe
katere je z zadovoljnim uspehom Nj. ces. in kr. Visok. prejasna
gospa prestolonaslednica-vdova nadvojvodinja
Štefanija
izvolila opetovano uporabiti.

Cena steklenici 20 kr., 10 steklenic 1 gld. 50 kr. Poštna naročila
se izvrše obratno; poštino plača naročitelj.

Lekarna PICCOLI „Pri angelju“
Ljubljana, Dunajska cesta. (2635—14)